

lévő termelési folyamatokat megértsük. A szerzők ezért nem különböző termékek vagy iparágak területi elhelyezkedését állítják vizsgálódásuk középpontjába, hanem a termelési folyamatok időleges összekapcsolódását keresik a tér meghatározott pontjain. A szerzőpár sajátos (szándékuk szerint a marxista tradíció-

ból kiinduló, de valójában a neoklasszikus közgazdaságtanra kacsingató) gazdasági teória alapján elemzi az elmúlt kétszáz év gazdaságtörténeti tényeit az Egyesült Államokban, így keresvén a termelés és a gazdasági tér összefüggéseit.

(Kiadói katalógus alapján)

AZ EMBERBARÁT VÁROS

Short, J. R. (1989) The Humane City, Oxford és New York, Basil Blackwell.

A korábban a lakáskérdéssel és más városi problémákkal foglalkozó fiatal angol geográfus személyes hangvételű írása rövid, ámde „sűrű” szöveg. A szerző már a bevezetőben előrebocsátja: tanulmánya optimista, sőt idealista szemléletben íródott, vagyis normatív teória kifejtésére tesz kísérletet. Társadalomfilozófiai meggyőződését Short úgy jellemzi,

mint amely nem osztja sem a „mindent elutasító radikalizmus”, sem a „piaci brutalitás”, vagyis a szabadpiac nézetét. A kettő között elfogadható axiómákat az állampolgári cselekvőképességre épített modellben, a „szép, ami kicsi”-gazdaságban és a zöldek által képviselt politizálásban talál.

(Kiadói katalógus alapján)

**A KISVÁROSTÓL A FEJLETT TECHNOLÓGIÁIG:
A KÖZÖSSÉGI ÉS AZ IPARI IDŐDIMENZIÓK KONFLIKTUSA**
Nash, J. C. (1989) From Tank Town to High Tech: The Clash of Community and Industrial Cycles, New York, State University of New York Press.

Egy antropológus könyvét veszi kézbe az olvasó, vagyis egy olyan tudomány képviselőjéét, amely megindult azon az úton, amely a partikuláristól az általános szemlélethez vezet. A tanulmány alcíme, vagyis a csoport- vagy közösségi „idő” és az iparvállalatok által érzékelt „idő” közötti distinkció, arra a fontos társadalmi tényre utal, hogy az Amerikai Egyesült Államokban sokszor egy-egy nagyvállalat határozza meg egy viszonylag kis település életét, nemcsak közgazdasági, hanem kulturális és társadalmi értelemben is. A szerző ál-

tal kínált tanulságok leszámolni látszanak a „modern ipari társadalom” illúziójával, amely társadalom elszigetelt individuumokból áll, akik szabadon mozognak az állandóan változó gazdaság kívánalmai szerint. Esettanulmányokon keresztül Nash bemutatja, hogy míg a tőkemozgás általában nem korlátozott, sőt az állam támogatja, addig egész települések nem tudnak elmozdulni, s tagjaik, ha mégis elköltözni szándékoznak, maguk viselik annak anyagi és nem anyagi költségeit.

(Kiadói katalógus alapján)